

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3225/05
21.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у спору тужиоца Општине Краљево, коју заступа Општински јавни правобранилац и умешача на страни тужиоца АА, коју заступа АБ, адвокат, против туженог ДП "ББ", кога заступају БА и БВ, адвокати, ради исељења и накнаде штете, и по противтужби туженог ДП "ББ" против тужиоца Општине Краљево и Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради својине, одлучујући о ревизији туженог ДП "ББ", изјављеној против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж.бр.1111/05 од 22.09.2005. године, у седници одржаној 21.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж.бр.1111/05 од 22.09.2005. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Окружног суда у Краљеву Гж.бр.1111/05 од 22.09.2005. године одбијена је жалба туженог и потврђена делимична пресуда Општинског суда у Краљеву П.828/01 од 16.03.2004. године, исправљена решењем под истим бројем од 06.06.2005. године, којом је одбијен противтужбени захтев туженог да се према тужиоцу Општине Краљево и туженој Републици Србији утврди да је титулар права друштвене својине, коју чини право коришћења, располагања и управљања на непокретностима – пословном простору у друштвеној својини, ближе описаном у изреци ове пресуде. Истом пресудом тужени је обавезан да тај пословни простор испразни од лица и ствари и преда у државину тужиоцу Општини Краљево.

Против ове пресуде тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.386. раније важећег ЗПП, који се примењује на основу чл.491. ст.1. и 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр.125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл.354. ст.2. тач.11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из чл.354. ст.2. тач.14 ЗПП, на коју ревидент указује. Нижестепене пресуде су јасне, образложене и непротивречне. Садрже све разлоге о одлучним чињеницама.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани

Према утврђеном чињеничном стању, на основу решења Скупштине општине Краљево од 26.06.1980. године пословни простор у друштвеној својини, описан у изреци побијане пресуде, предат је на коришћење туженом ДП "ББ", без накнаде. Својим решењем од 29.12.2000. године Скупштина општине Краљево укинула је решење од 26.06.1980. године. Дописом од 12.01.2001. године Одељење за привреду и финансије Општинске управе Краљево позвало је тужено Друштено предузеће "ББ" да у вансудском поступку преда спорни пословни простор испражњен од лица и ствари. То Одељење је актом од 23.04.2001. године тражило сагласност Републичке дирекције за имовину РС, ради предузимања мера пред стварно и месно надлежним судом. По том акту Републичка дирекција дала је своје тумачење спорног правног односа. Сматрала је да не постоји потреба за давањем посебне сагласности, обзиром да није закључен уговор о преносу ових непокретности. Наиме, тужено предузеће није уложило законом дозвољена редовна правна средства другостепеним органима, ради евентуалне заштите својих права у поступку после доношења решења СО Краљево од 29.12.2000. године, којим је укинута решење од 26.06.1980. године. Пошто је то решење постало правноснажно и извршно, није потребан отказ уговора о давању на коришћење, у смислу чл.8. ст.3. Закона о средствима у својини Републике Србије. Поред тога, Републичка дирекција је сматрала да је укидањем овог решења од 26.06.1980. године престао правни основ за евентуално закључење уговора. Правни интерес умешача АА на страни тужиоца Општине Краљево, утврђен је на основу решења Општинског суда у Краљеву О.236/75 од 16.05.1975. године и копија насловних страна листова "ВВ" и "ГГ".

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови правилно закључују да тужено предузеће без основа тражи утврђење да је титулар права друштвене својине на спорном пословном простору у друштвеној својини и да је у обавези да тужиоцу – Општини Краљево преда у државину те непокретности

друштвеној својини и да је у обавези да туженом Општини Краљево преда у државину те непокретности, испражњене од лица и ствари, обзиром да их држи без правног основа.

У конкретном случају, спорни пословни простор у друштвеној својини је на основу решења СО Краљево од 26.06.1980. године предат туженом ДП "ББ" без накнаде. Ово решење, као акт располагања, морало се спровести закључењем пуноважног правног посла - уговора, према чл.10. Закона о промету непокретности ("Службени гласник СРС" бр.15/74, 14/77). Пошто то није учињено, а посебно због тога што до овере потписа уговарача код суда није дошло, на основу чл.10. ст.2. Закона о промету непокретности, уговор је остао без правног дејства (понуда и прихватање понуде у форми два посебна писмена). Управо због тога, СО Краљево је била овлашћена да укине своје решење од 26.06.1980. године, које је постало правноснажно и извршно, обзиром да није побијано у поступку по правним лековима. То је и учињено актом од 29.12.2000. године. Укидањем овог решења од 1980. године престао је било какав основ по коме тужено предузеће држи спорни пословни простор. Управо због тога, тужилац је овлашћен да тражи предају у државину ових непокретности. Зато су сви ревизијски наводи, којима се доводи у питање овакав закључак нижестепених судова, без основа.

То су разлози што је Врховни суд, на основу чл.393. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дљ.